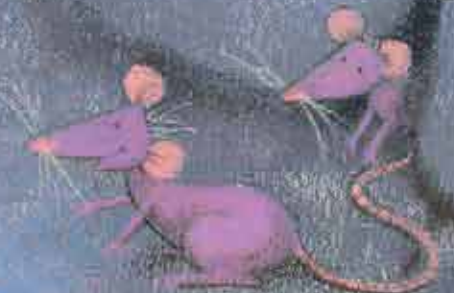

In de diepste, donkerste, droevigste kerker van Katta Kombe zaten eens twee boeven, Schatje en Scheetje. Ze hadden elkaars hart gestolen.

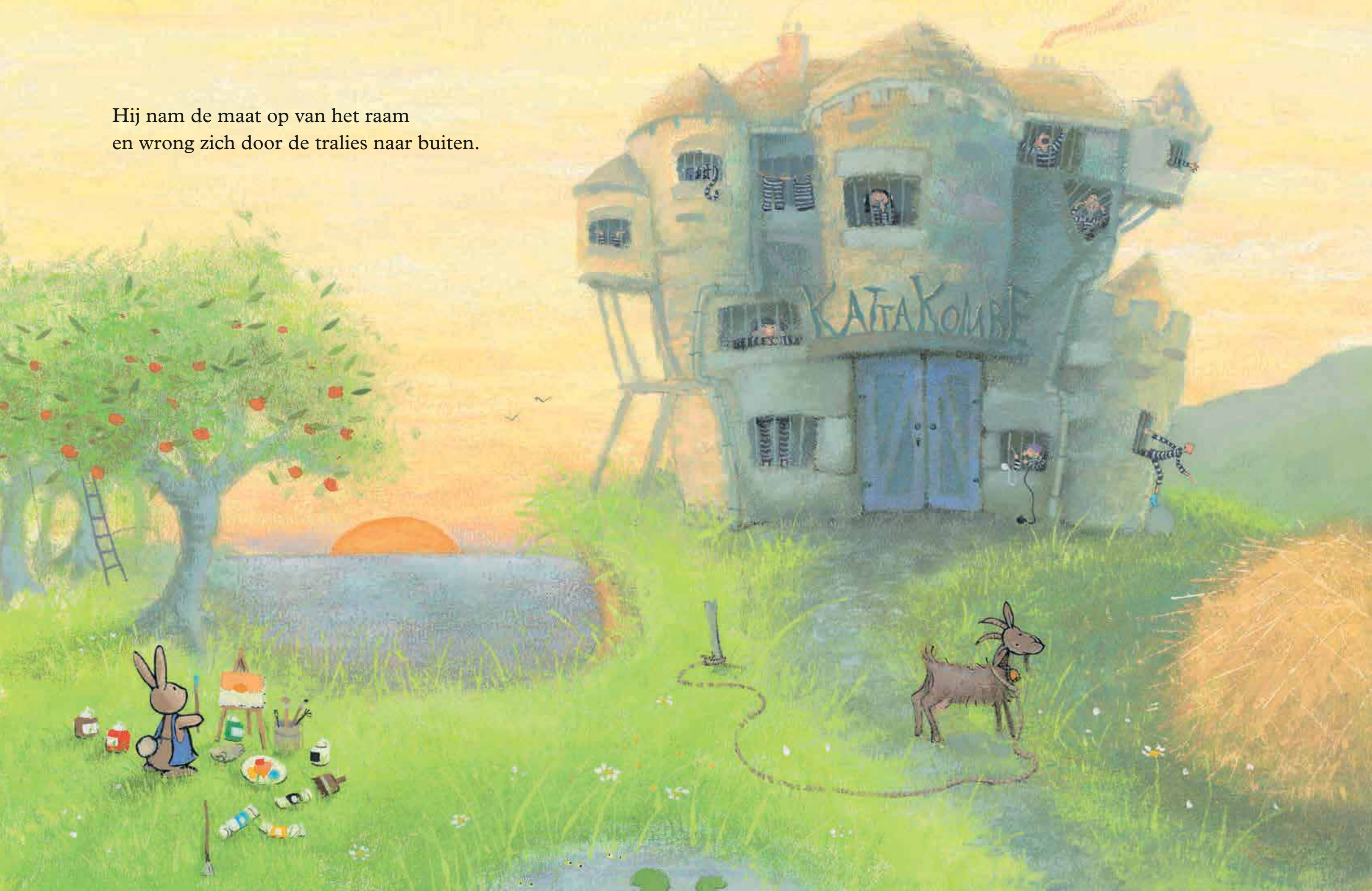
En één paar blauwe sokken bij de sokkensuper op de hoek. Daarom zaten ze nu gevangen.

‘Wat een geluk dat we elkaar hebben,’ zei Scheetje.
‘Lang niet slecht,’ zei Schatje,
‘maar het uitzicht hier is niks.’
‘Regel ik voor jou,’ zei Scheetje.

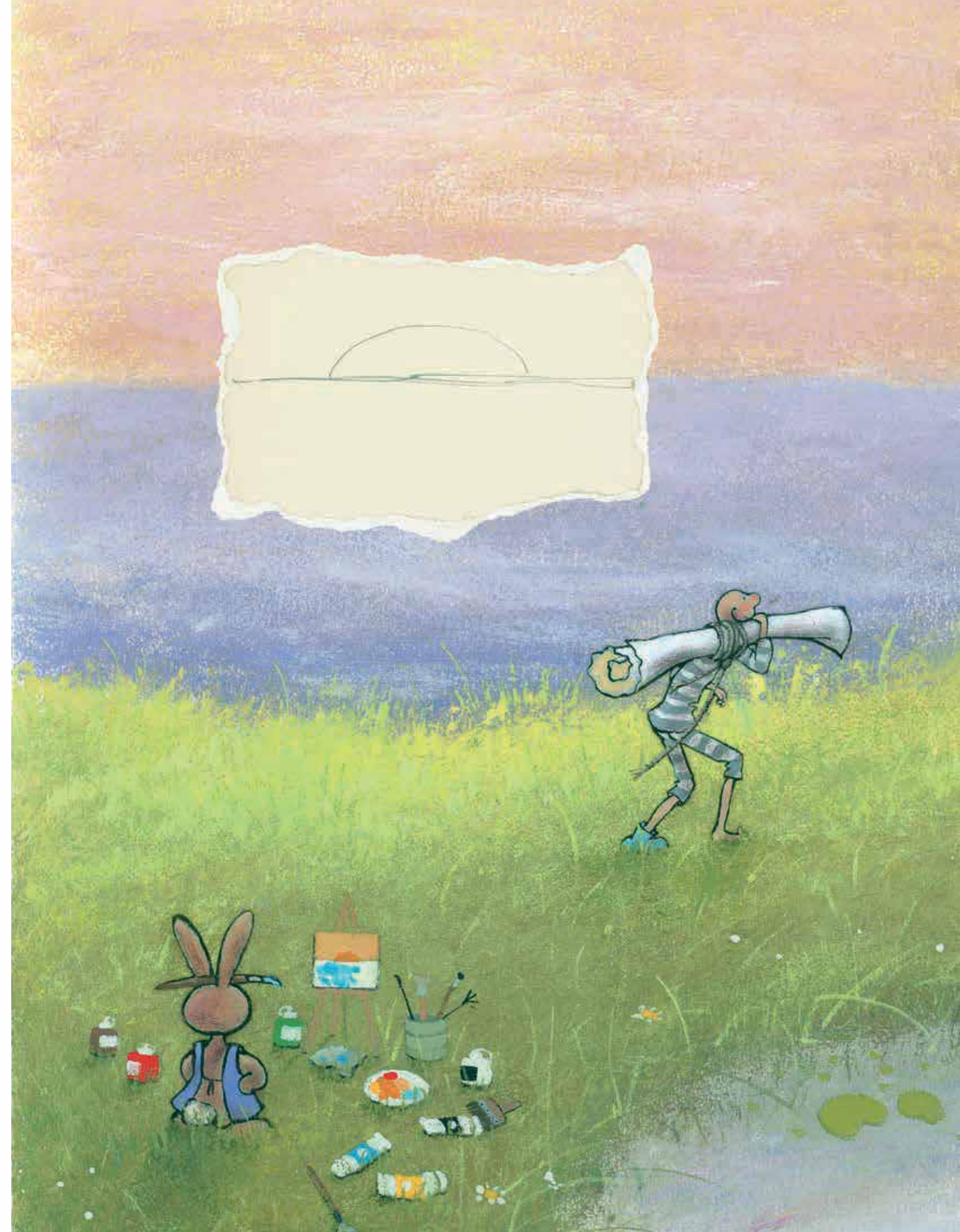

Hij nam de maat op van het raam
en wrong zich door de tralies naar buiten.

Scheetje ging op zoek naar zee en zon...

... en kwam terug met een prachtig
uitzicht op zijn schouders.
Hij hing het uitzicht aan de muur.
Het paste precies.

